

Skrivelse vedrørende beretning om den 51. internationale arbejdskonference i Genève 1967.

ARBEJDSMINISTERIET

København, den 19. april 1968.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut, artikel 19, stk. 5 og stk. 6 b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis område spørgsmålene hører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 51. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Geneve i dagene fra 7. til 29. juni 1967, blev der vedtaget en konvention om den størst tilladte vægt, der må bæres af én arbejder, en henstilling om samme emne og to henstillinger henholdsvis om klagebehandling inden for den enkelte virksomhed og om kommunikation mellem virksomhedsledelsen og de ansatte i virksomheden. Endvidere vedtoges en konvention om alders-, invalide- og enkepension samt en henstilling om samme emne.

Ordlyden af de nævnte to konventioner og de fire henstillinger tillige med en redegørelse for forhandlingerne på konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som hermed fremsendes til folketingets medlemmer.

Konventionen om den størst tilladte vægt, der må bæres af en enkelt arbejder, fastslår de almindelige regler, der bør gælde for arbejdsforhold, hvor arbejderen regelmæssigt er beskæftiget ved manuel transport. Således foreskrives det, at byrdens vægt ikke må udsætte hans sundhed eller sikkerhed for nogen risiko. Det foreskrives endvidere, at de pågældende arbejdere bør gennemgå en særlig instruktion i tekniske arbejdsmetoder forud for beskæftigelse med sådan transport, ligesom der i videst muligt

omfang bør anvendes tekniske hjælpemidler for at begrænse eller lette manuel transport. For kvinders og for unge menneskers vedkommende kræves det at manuel transport begrænses til lette byrder.

I henstillingen fastslås de specielle standarder. Således anbefales det at maksimumvægten for en voksen arbejder fastsættes til 55 kg samt at den for kvindelige arbejdere bør være væsentlig lavere. For ungarbejders vedkommende henstilles det, at vægten bliver væsentlig lavere end for voksne arbejdere af tilsvarende køn. Endelig giver henstillingen mere detaljerede regler vedrørende lægeundersøgelser, uddannelse og instruktion, tekniske hjælpemidler og om godsets pakning.

Henstillingen om klagebehandling inden for virksomheden fastslår som ønskeligt, at enhver arbejder, som mener han har grund til det, skal have ret til at klage uden at blive mødt med modforholdsregler og have ret til at få klagen undersøgt på rimelig vis. Klagen kan vedrøre enhver handling (undladelse) som vedrører forholdet mellem arbejder og arbejdsgiver eller arbejdsvilkårene i virksomheden. Uden for klageområdet falder klager med tilknytning til kollektive krav, der sigter imod en ændring af gældende arbejdsvilkår.

Henstillingen om kommunikationen mellem virksomhedsledelsen og de i virksomheden beskæftigede indeholder som hovedbestemmelse en anbefaling til arbejderne og arbejdsgiverne og til deres respektive organisationer om at tilpasse sig den kendsgerning, at det af hensyn til virksomhedens effektive driftsresultater og til de beskæftigedes velbefindende er væsentligt, at der i virksomheden eksisterer en atmosfære af gensidig forståelse og tillid. Dette formål